

Een goede academie vraagt om solidaire mensen

8 tips voor persoonlijke groei door solidair te zijn op en in je werk.

Door Paul Benneworth, CHEPS, the University of Twente.

We leven in een individualistische academische wereld. De cultuur kenmerkt zich al jaren in het ‘publish or perish’, wat neer komt op zoveel mogelijk publiceren of je ligt eruit. Dit zorgt ervoor dat academici vooral bezig zijn het hoofd boven water te houden. De hang om alles onder te verdelen in cijfers en aantallen zet een rem op wat we als verantwoordelijke academici echt belangrijk vinden. Hoe kunnen we hier dan mee omgaan? Academici zijn een link tussen studenten, de eigen instituten en de samenleving. Maar met de druk om te publiceren, ligt de focus meer op het veiligstellen van een promotie of een beurs. Het kan anders: als we de tijd nemen om degenen die minder goed aan de gangbare verwachtingen kunnen voldoen een belangrijke plek laten innemen, kunnen we de wetenschap minder individueel maken. De volgende acht tips laten zien hoe dat te doen.

1 Blijf onderzoeken waarvan jij gelooft dat het goed is. Te vaak wordt onderzoek door leidinggevend en gereduceerd tot een stroom van uitkomsten (publicaties) op prominente plekken. Dat staat het doen van goed onderzoek in de weg, zeker als de onderzoeker daar zelf in meegaat. Als onderzoeker moet je dichtbij de kern van je onderzoek blijven door de juiste vragen te stellen, goede projecten te organiseren, met interessante partners een strikte werkwijze te hanteren en de uitkomsten te bespreken met je peers (vakgenoten).

2 Wees niet bang om in verschillende formats te publiceren. Een van de belangrijkste aanjagers voor wetenschappelijke ontdekkingen is als een buitenstaander komt met een uitdagend probleem. Praten met bedrijven, beleidsmakers en de gemeenschap voorziet ons van kennis die we anders mogelijk missen. Dus gebruik de pers, schrijf hoofdstukken in boeken, populaire tijdschriften en blogs. Als we onze publicaties beperken tot de ‘top’ verliezen we onze ogen en oren in de brede maatschappij.

3 Word een mentor. Wetenschap is meer dan de formele kennis die rondgaat in de ‘top’ en conferenties. Juist de ongeschreven kennis is van wezenlijk belang voor ons allemaal. Bijvoorbeeld hoe je bepaalde situaties benadert. Als mentor is het mogelijk om je eigen kennis door te geven aan de volgende generatie. Daarnaast biedt het de mogelijkheid om uit te vinden wat echt belangrijk voor je is.

4 Besteed tijd aan degene die niets te bieden hebben. We krijgen geregeld verzoeken van mensen om ze te helpen of bij te staan. Het is verleidelijk om degene die weinig teruggeven, zoals studenten, te negeren. Maar juist interacties met deze groep kan tot verrassende nieuwe inzichten leiden in je eigen onderzoek.

5 Geef opbouwende kritiek. Psychologen hebben aangetoond dat we onszelf vaak overschatten en anderen onderschatten. Dat is behoorlijk demotiverend en

ontmoedigend voor jongere collega’s. Goede opbouwende kritiek bestaat uit drie delen. Door te beginnen met het erkennen van een sterk punt leg je de basis voor een constructief gesprek. Kom niet met een lijst van opmerkingen, maar beperk de kritiek tot één onderdeel en eindig met een suggestie hoe iets te verbeteren. Op deze manier help je iemand verder.

6 Wees actief in wetenschappelijke organisaties. Wetenschappelijke organisaties zijn van belang om te bepalen wat belangrijk is in de wetenschap. Ze draaien op vrijwilligers die bereid zijn om er tijd en energie in te stoppen. Ik heb me aangesloten bij de Regional Studies Association (RSA) en schreef columns voor hun nieuwsbrief. Door de contacten en gesprekken die ik hierdoor met mensen had, heeft dat van mij een betere wetenschapper gemaakt.

7 Doe iets gezamenlijk om een verschil te maken. Samenwerken met anderen kan helpen bij het oplossen van een probleem en daardoor bijdragen aan het verbeteren van wetenschap. Ik heb vaak gezien dat beginnende onderzoekers strandden door agressieve beoordelingen van senioren. Samen met RSA lanceerden we een plek waar onderzoekers hun eerste versie op een constructieve manier kunnen laten beoordelen. Zonder enthousiaste jonge mensen die bij elkaar komen om de academie te verbeteren, komt er geen noodzakelijke verandering in het algemene belang van zowel de wetenschap als onze samenleving.

8 Word lid van een vakbond. Zelfs in Nederland maken universiteiten het academici niet makkelijk met een woud aan regels en beperkingen. Alleen door ons collectief te organiseren en misstanden aan te kaarten, kunnen we universiteiten dwingen om te handelen in het belang van haar medewerkers. Juist door verbondenheid met onze collega’s, onze peers, onze studenten en met de gemeenschap kunnen we universiteiten meer verantwoordelijk en nuttig maken voor de samenleving.